

L. J. M. J.

ODGŁOS NIEBIESKI

Zá poprzedzonym Pobożnemi Uczynkami y
Przykładnemi obyczaiami zyciem.

S. P.

Jásnie Wielmożney JMCI Páni ELZBIETY HRABINEY na
Rufzczy, Bránicach, Rátmie, Tykocinie, z Bránickich TARŁO-
WEY Woiewodziney Sándomirskiej, Ziem Podolskich y
Woytk Koronnych Generałowey Kámienieckiey, Látyczewskiej,
Sokalskiej, Jásielskiej, Medyckiey Stárościney.

Ná pochámowanie nie utulonych na ten czas žalow.

Po drugi raz Pámiatkę Pogrzebowá Páńskim sumptem spráwuiącego,
Jásnie Wielmożnego JMCI Pána JANA HRABI na Tenczy-
nie, y Czekárzowicach TARŁA Woiewody Sándomirskiego,
Ziem Podolskich y Woytk Koronnych, Generála Kámienieckiego,
Látyczewskiego, Sokalskiego, Jásielskiego, Medyckiego Stárosty.

D A N Y.

24362
BIBLIOTEKA
PAŃSKO-ZEM-
LEWICKA

Przy Prymacyalney y Pásterskiej Godności, y
madzonym Audytorze.

W Kościele Opolskim WW. OO. Scholarum Piarum.

Przez Xiędza JOZEFA Zárnowskiego Małopolskiego Reformátá,
Świętey Teologij Lektorá na ten czas Gwardyána Konwentu,
Sándomirskiego.

PUBLIKOWANY

Roku ktorego Słowo Niestworzone ogłosić nam się ráczyło, 1746.

Dnia 5. Sierpnia.

Zá Páńską, Rekwizycyá, y sumptem z pozwoleniem Zwierzchno-
ści Duchowney Temuż Pańskiemu Jmieniowi dedykowany.

J. Roku ktorego Słowo Przedwieczne za nas perorowáło.

1747.

O D D A N Y.

~~~~~
w Sandomirzu w Drukarni J. K. M. Col: Soc: JESU.

Pro Consu Sandomiriensi.

In AVITUM DECUS Illustrissimæ.
TARŁONUM
 D O M U S.

Afcia quam cernis Patriæ Regniq̃ue levamen
 Xerxis præter Opus, nil tulit en aliud.
 Nata Polo famam toto sibi struxit in Orbe
 Ingenio, Factis, ac Probitate gravi.
 Toporeos numera venerata Polonia Cunctos
 Enceladum Genitrix, Afcia digna Jove.
 Sanctius hæc referas, hæc Afcia Mater Honoris,
 Semper perpetuum, Grandequæ vivat agat.

Jásnie Wielmożny Miłóściwy
Pánie Fundatorze Protekto-
rze y Dobrodzieiu Nasz
Nayofobliwszy.

2

S Amo to Kázanie które benignâ excepisti aure w
żalách na ten czas bédacy, ná állewiacya rozrzewnio-
nego żalem Serca Twoiego, Te, w tym czasie OD-
GŁOSEM NIEBIESKIM názwane Pańskim Sumptem
Twoim luci publicæ wystawione do Páńskiej przypuść
Ręki. JASNIE WIELMOŻNY WOIEWODO. Godná
rzecz áby sławne cátey Polszcze wielkie Zmie Twoie, pu-
blicô na usławicznóść resonet Famæ clangore, iáko ták
wielkich Cnot y Talentow Páná, gdyż wedlug Plutarcha:
Jbi confluxus vocum, ubi confesus virtutum, z wro-
dzoney iednák Páńskiej y Fundatorskiej ku nam Klemencyi,
y Ten akceptowác bédiesz ODGŁOS NIEBIESKI, ktory
Jure merito Twoiey niebo zásluguiacey Wielkiemi w Oyczy-
Az znie

źnie Czynami Godney Osobie należy, wszakże według O-
rátorow Xiążenia Cyceroná: Qui Patriam conservaverint,
adjuverint, auxerint, Illi certum habent in Caelo, ac
definitum Locum. Niebotyczne Cnoty Twoie nie innego
wyciągaia Odgłosu tylko Niebieskiego. Nie proporcjonalny
Páńskim Przymiotom Twoim Ziemski Odgłos, Niebieskiego
komicznie potrzebá: Secundum Nomen Tuum, erit &
Laus Tua; przyznáć Pieryusz. Zálósne to á máteria
bo pogrzebowe opus, ále że de dimidio animæ Tuæ we-
solym od nas przyimiesz sercem, z tym ukontentowaniem o
Cnotach Tey Páni czytać będziesz to krotkie kompendyum,
z którym w pozyciu doczesnym widzieć w Niey lubites.
Niechcę żadney pochwały śmiertelnym przypisowác piórem,
dosyc Nieśmiertelney Chwały sámá przyniesie publikatá
Cnoty: Qui virtutem publicare vult, non virtuti labo-
rat; sed Gloriæ. nápisat Seneká. Non revolvo Sta-
rożytnego Przeświętnego Domu Twoiego Fasces, wiedzac
ze sam sobie ad invidiam sæculorum nie tylko dostate-
czna ále y náyobfitsza Chwała iesztes, boiac się przytym
przesłrogi Seneki: Ipsè se vacuum ab omnibus bonis
ostendit, qui gloriatur in Patribus. Jákoż daremny zá-
wod ná innych nie ná swoiey fundowác się Cnocie, iuz
ták świętnego lustru cudza nie dodá Cnotá, iáko włásná:
Qui suam non habet, hunc splendidum aliena claritudo
non facit. zeznáł Manilius. Zná Cię swiát Polski, kro-
ry po Pompejuszowemu wpoites się w serca ludzkie stod-
kim miłości nektarem. Aculeos amoris sui, in animis
hominum infixisti. Jeszcześ w młodszyim zostáwał wie-
ku, á iuz wszyscy wielkie omína o teraznieyszych Cnotach,
publicznemu wystáwionych Oku wnosili, y uwázali w To-
bie Quid Indoles nutrita faustis sub penetralibus pos-
sit? Sámej poważney w Obyczaiách ukládności Twoiey,
pożne nie obeymowały wieki, Tę sobie zádaiac Kwestya?
Quæ est Illa Facies! Quam nulla annorum capiunt mil-
lia? Twoiego to szczęścia Máxyma bylá, że Cię káždy
szczęścia Naywyższego Godnym sadził, zá zdaniem Plátó-
ná: Est demum vera Felicitas Felicitate dignum vide-
ri. Ten zászczyt iedyny zá náypriyncypalnieysze Centrum
wszelkich Twoich Procederów wziátes, ábys nie tylko do-
szedł Naywyższego Przodkow Twoich Grádufu Chwały, ále
y przewyższył; suchaiac Kauleryusza zdániá: Turpe est
à Pro-

3
à Progenitorum moribus laudatis recessisse, sicut Eos
Gloriâ superasse pulchrum. Widzi Cię świat Polski in
suprema Meritorum auge, iákie dowody Oyczyźnie dá-
wateś w nieszczęśliwych kázusach alto wspieraiac Ja
Consilio, ták ze się Damascená Świętego o Tobie prawdzi-
to zdanie: Tranquillo Mari ignavissimus quisque navem
gubernare potest, sed in gravi tempestate nonnisi pru-
dentissimus & peritissimus Nauclerus. Herbowny Twoy
Stárzá wybudowáwszy Monárchom Polskim Maještáty, nie-
przeštannie in fulgore Senatorskiey iáśnieie Godności, Tym
świetyym blaskiem Honoru Twoię Godna kontentuiac Osobę,
w ktorey nie dopiero publicznego Dobrá nádzieie iáko nie
zwycięzony wielkim dowcipem y Ráda wspierasz Atlas; zá
zdaniem Kassyodora: Ipsa ætatis, Ingenii, virtutis flore,
spes Publicas fulcire capit. Nie sáme Cię zászczycaia
ku Oyczyźnie zástugi, ále chojne ná Kościoły, Klasztory, Fun-
datorskie y Dobroczyenne Profuzye, wielkać przed BOGIEM
Niebem y światem stáwę czynia, ktorych gdybym partyku-
larna chciał uczynić enumerácyá, áni náyobszernieysze obiac
Foliaty, áni náywybornieysze wymowić słowa nie potráfiá;
słucham w tym perswazyi Strygelyusza: Injuriam Benefi-
centiæ irrogas, Si Beneficia dinumeras; plus dicis nil
dicendo. Wiem y otym ze Magnorum Gestá plus ad-
miratione; quàm Gloriâ indigent. Dáwná przeštrogá
Folskich ieszcze kraiw: Solis faciem nè pingito. Zgo-
ła to o Tobie JASNIE WIELMOZNY WOIEWODO
mowić mogę y każdyć przyznáie, że iesześ Pán nie do-
wcipem ludzkim poięty, ále wiekámi y potomnemi ledwie
zmiarkowány czasy: Solvendus non ingenijs, sed sacu-
lis & eventibus. Przy tey tedy ták rezonuiacey ná cá-
ły świat stáwie Twoiey z ODGLÓSEM stáwam NIE-
BIESKIM, podły Wielkich Tálentow Twoich Deprædica-
tor, dufaiac sobie że: Staturam pumilionis; Montis
juvabit magnitudo. Ciagnie mnie do tey odwagi Vox
clamantis in deserto, Wielki y w národzeniu swoim Jan
Świety, Jste puer Magnus coram Domino, ktorego Jmie
ná Twociey Godney Osobie JASNIE WIELMOZNY
WOIEWODO non vanô omine podobnych dla Pol-
ski nosisz Prerogatyw, ábym Głośnemu ná Cáty świat
Jmieniowi Twemu ODGLÓSEM NIEBIESKIM, párado-
wał; wszakże Simile simili gaudet Applauz ktory Przed-
B wieczná

wieczną Prawdą Świętemu między synami ludzkiemi da-
ła Janowi Non surrexit Major Joanne Baptista To-
bie między Polskimi Służby Słatorami y Senatorami Quod
non surrexit Major. Dodaie mi ochoty z ODGŁOSEM
NIEBIESKIM w konspiece Twoim stanać, głośną na
cały świat, Polski terazniejsza z Prześwietnym DOMEM
Korwinow konjunkcją w JASNIE WIELMOZNEY JMCI
Páni ZOFIJ HRABINEY na krásnym KRASINSKIEY
niegdyś Kąsztellánki Wiślickiey dziś zaś Woiewodziney
Sandomirskiey Ziem Podolskich y Woysk Koronnych Ge-
neralowej Kámienieckiey Látyczewskiey, Sokálskiey, Jásiel-
skiey, Medyckiey Stárościney; uważaiac álbowiem w niej
wielkie Tálenia z konpendyowane, rządka rostopność, nieporo-
wnána ludzkość, nieofzacowana Dobroć; wiem że się skło-
nił Jey łaskáwe oko na wyczytanie Cnot S. P. JASNIE
WIELMOZNEY WOIEWODZINEY Sándomirskiey w
ODGŁOSIE NIEBIESKIM wyrażonych, iáko wszelkiey
Cnoty pilney Ąmulatorki. Poszlákę po sobie dátes JA-
SNIE WIELMOZNY WOIEWODO że nád wszystko
estymuiesz Cnotę. Zágłuzowalá ci Śmierć obraz Cnoty w
Święty Pámieci JASNIE WIELMOZNEY WOIEWO-
DZINEY, ále z nádgrodą w terazniejszey żywy konter-
fekt wpatruiesz. Unosił się táiemna deliberacya Herbo-
wney Jey siewowron do ktoreyby Ręki z Rodowitym miał
wzlecieć pierścieniem y upátrzył Twoię ktory Dobro Po-
spolite Senatorska Mánutencya utrzymuiesz. Zástugi Two-
ie w Rzeczypospolitey wyciągały tego ábyć tak dobra czast-
kę użyczyły nieba y nia Cię udarowały zá ogłoszeniem
Káznodziei Páńskiego: Eccl: 26. v. 3. Pars bona, mulier-
bona, in Parte timentium DEUM, dabitur viro pro fa-
ctis suis. Tá to ieśl Dámá Pulcherze Pándory w przy-
miotach przechodzącá, w ktorey káždy wspaniałość wy-
jokiego Urodzenia, Páńskiego Umysłu, Godność tej kon-
junkcyi látwo upatrzeć może: Nemo est, qui Augustá
Generosæ mentis ejus Indolem non intueatur quæ tan-
tæ hospitis capax æternum in se fixit domicilium. doy-
zrał Pierius. Teraz Boska Ręka w nowa Metrykę látá
Twoie písac zaczęlá, gdy Cię tak dobra uszczęśliwilá Pár-
tya, rokuiec to Ekklezyastyk Páński zá nieomylna wrozkę
w Rozdziale dwudziestym szostym: Mulieris bonæ beatus vir,
nam numerus dierum illius conduplicabitur. Te iá dziś
máiac

4
mając przed sobą Reflexyę niezawiedzioną wspieram się
nadzieją że ten ODGŁOS NIEBIESKI pozyskawszy
niegdyś Pańskie Łaskawe Ucho, y do Pańskiej Fundator-
skiej będzie przypuszczony Ręki. Nigdybym się z nim
z Cieniów Zakonnych, głębokiemu bądziey przyuczony mil-
czeniu, publicznie był nie ogłosił światu, gdyby mi Protek-
cyonalną Fundatorską Łaską z Pańskiej swoiey klemencyi Za-
kon nasz Estymuiacá dzwięku nie dodał. Lichá tá pracá
mojá włásná inwencya uláná, ále szczegulnie Szczodro-
bliwá Łaska JASNIE WIELMOZNEGO WC PANÁ DO-
brodziciá wypolerowaná. Już tedy iáko swoje to humile
ab Authore Opus przyimiy JASNIE WIELMOZNY
WOIEWODO, gdyż y my Twoi iesłesmy, Twojá Her-
bowná w Polsce wystawieni Starzã ná trybut wdzieczno-
sci, y wiecznie z obligowanych serc offiáruiemyc ten OD-
GŁOS NIEBIESKI z tym się przed BOGIEM, niebem,
y światem chęci nášzych ogłászaiac rezonem, iż z całá
Reformacká Fámiliá w Mátopolskiej Prowincyi zá szczęśli-
we sukcesá, długoletnie życie, przed Maiesłatem Boskim
wiecznie seraficznie obowiazáni iesłesmy, y nieśmiertelnie
bydź prágniemy Klienci, rázem y zemná który Zmieniem cá-
łey Prowincyi Nászey pod Nogi się Pańskie z lichá pracá rzu-
cam y wiekuie.

JASNIE WIELMOZNEGO
WC PANÁ DOBRODZIEIA FUNDA-
TORA y PROTEKTORA Nászego.

Nayniższy Podnożek y niegodny
Bogomodlcá.

X. JOZEF Reformát A. O.

Censura Theologorum Ordinis.

Concilio hæc funebris cui titulus ODGŁOS NIEBIESKI, per R. P. Josephum Zarnowski Sacræ Theologiæ Lectorem & actualem Conventus Sandomiriensis Gvardianum ab exedra pronuntiata in Ecclesia Opoliensi per nos ex Mandato A R. P. Sigismundi Mieczkowski Provinciæ Minoris Poloniæ Ministri Provincialis Superioris Colendissimi est cum omni diligentia lecta & revisa nihilquæ in ea repertum Sacrosanctæ Fidei Catholicæ, aut bonis moribus dissonum, imo permoventia cor Hominis multa reperiuntur, ad altè retinendam memoriam mortis, spiritumquæ incitantia ad investigandam æternitatis viam valido sat clangore. Proinde ut Typis mandetur dignam judicamus. Datum in Conventu Sandomiriensi, Die 30. Aprilis. Anno Domini 1747.

Ita est Frater LUDOVICUS JASKULSKI Reformatus S. Theologiæ Lector. Provinciæ Actualis Diffinitor. mpp.

Ita est Frater JOANNES ZACHERLA Ordinis Minorum Reformatorem Sacræ Theologiæ Lector Provinciæ Pater. mpp.

A P P R O B A T I O.

Admodum Reverendi Patris Ministri Provincialis.

Concionem funebralem cui Titulus ODGŁOS NIEBIESKI, per R. P. Josephum Zarnowski Sacræ Theologiæ Lectorem, & actualem Conventus Sandomiriensis Gvardianum, sub solempni actu funebri Illustrissimæ Palatinæ Sandomiriensis in Ecclesia Opoliensi habitam ut lucem videat publicam, nec non à deputatis ad id Ordinis Nostri Theologis lectam & approbatam permittimus ut typo mandetur, in cuius rei fidem præsentem manu propria subscriptas, impressione Sigilli Minoris Provinciæ communiri facimus. Dat. Pilicæ ad SSmum Nomen JESU Die 24. Aprilis 1747.

*Frater SIGISMUNDUS MIECZYKOWSKI
Reformatus Provinciæ Minoris Poloniæ Minister
Provincialis.*

L. S.

mpp.

Ex mandato Celsissimi Principis ANDRÆÆ STANISLAI Comitis de Załuskie ZAŁUSKI DEI & Apostolicæ Sedis Gratiâ Episcopi Cracoviensis Ducis Sæveræ Concionem sub titulo ODGŁOS NIEBIESKI in Solempni Actu funebri Illustrissimæ Palatinæ Sandomiriensis per Admodum Reverendū Patrem Josephū Zarnowski Reformatū Conventus Sandomiriensis Gvardianū laboriosè conscriptā proclamatā, tum per Theologos ejusdē S. Ordinis ad id muneris de super Deputatos revisam ego diligenter legi illamq; luce publica dignam esse censeo. Dat. Sandomiriæ Die 8. Mai Annō Dñi 1747.

*MATHIAS ZACHARSKI Canonicus Conc. Sandomiriensis Præpositus
Coprivnicensis. mpp.*

KAZANIE 5

Thema Recedite non est enim mortua. Math: 9.

*Odstąpcie nie jest albowiem umartá. Afsekuracyá
Práwdy Przedwieczney u Máteusza Swietego w Roz-
dziale dziewiatym wynotowaná.*

Ktoż oczywistej zprzeciwić się od-
wáży prawdzie, kto iásnemu przeczyć
będzie dowodowi, kędy sámá prawdá
widoczne o sobie daie świádecstwo,
według Gálena: *Veritas ipsa sibi testi-
monium tribuit*, **ZAŁOSNE AUDI-
TORIUM**. Kto spoyżrzawszy ná tę po-
grzebowá Scenę Swiętey Pámieci JA-
SNIE WIELMOZNEY JMCi Páni ELZBIETY HRA-
BINEY ná Ruszczy, Bránicach, Tykocinie, Rátmie z
Bránickich, TARŁOWEY Woiewodziney Sándomirskiej
Ziem Podolskich y Woysk Koronnych Generálowey Ká-
mienieckiey, Látyczewskiej, Sokálskiej Jásielskiej Medyc-
kiey Sárościney, będzie śmiał twierdzić że nie umartá y
od powinney wszystkich odmawiác kondolencyi, *Rece-
dite non est enim mortua*, Odstąpcie nie jest albowiem
umartá, kiedy káždy *in hoc spectaculo mortis* ná tym ża-
łobnym, oraz y żáłosnym Teatrum widzi w Swiętey Pá-
mieci JASNIE WIELMOZNEY Woiewodziney Sando-
mirskiej wykonáne, powszechne śmiertelności práwo Kto-
remu cokolwiek jest pod słońcem konieczne hołdowác
y podlegác bez exemptu musi? *Labimur sevo rapiente
fato*. Nie lubi pozorności prawdá, słow w bawelnę nie
uwila, iásnie káždemu rzetelność swoię oświádcza: *Ve-
ritas fucó caret, & loqui non novit, nisi facie revelata;*
mowi Saresbus. Choćby wszystkie Orátorow ustáły e-
lokwencye, Publiczne wygłuzowáły Gázety, Powážne
Kaznodzieiow umilkły mowy, o śmierci Swiętey Pámie-
ci JASNIE WIELMOZNEY Woiewodziney Sándomir-
skiej, sámé te pogrzebowe ápparáty, záłosne kiry, Cá-
tuny, Kátafalki, głośnym wyświádczą, rezonem: *Pondus
adeft vobis, & vocem fata sequuntur;* nápiśat Stácyus,

C

Tu do

Tu doznáemy iáko náywyższa światowey ápparencyi do-
státkow, prerogátów zniża się wysokość. Tu się widzieć
dáie iż o grobowy kámién iáko o twardą, skátę ludzkie
rozbiíá, się imprezy. Przy tey mecie dáleko rozpułz-
czone kroczą się nádzieie. Tu káždy zdrowia, sił, y młó-
dości, podła, y nikczemną, uznáie kondycyą; kiedy ták
wyniosłe Cedry iáko y poziome Ziótká Herba *qua egre-
ditur de pariete*, ták wynikájące dopiero, iáko y doyzrałe
kłósy, ták kwitnące zióła, iáko y wysychająca, trawę, pod
jednę nieużytey śmierci ostrość w wystáwioney trumnie
Świętey Pámięci JASNIE WIELMOZNEY WOIEWO-
DZINEY Sandomirskiej widziemy.

*Tendimus huc omnes, metam properamus ad unam.
Omnia sub leges mors vocat atra suas.*

Osobą swoią, dokument żywym daie że dług śmier-
telności wypláciła długie práce iedną, zákonkludowała
śmiercią, *Longos finivit morte labores*. Coż więcey nas
do tego może poruszyć álsensu który prawdá przedwie-
czna u Máteusza Świętego w Rozdziale dziewiątym głósi:
Recedite non est enim mortua. Odstąpcie nie iest albo-
wiem umártá Czyli to nieutulone zále JASNIE WIELMO-
ZNEGO JMCi Páná JANA HRABI ná Tęczynie y
Czekárzowicach TARŁA WOIEWODY Sándomirskie-
go, Ziem Podolskich y Woytk Koronnych Generátá,
Kámienieckiego, Látyczewskiego, Sokalskiego, Jásielskiego,
Medyckiego, Stárosty iuż drugim Záwodem pámiátkę po-
pogrzebową, JASNIE WIELMOZNEY Woiewodziny
Sándomirskiej obchodzącego: *Magnus sibi finem non fa-
cit dolor*. Chcąc ukoić ná konsolacyi iákieykolwiek dodá-
nie, tą cieszty nádzieią, *Recedite non est enim mortua*. Czyli
to ták Herbowny JASNIE WIELMOZNEY Woiewo-
dziney Sandomirskiej, Oyczyłty Kleynot Gryf, mocno
strzegł Duszy wyścia z Ciałá, ktoremu to, Epigraphe
Symbolista przypisał: *Ungvibus & Rostro atque alis arma-
tus in hostem*. Te dwa osobliwe przymioty inny mu
przypisuiąc Symbolista: *Et Custos & pugnax*. Rázem y
przezornym strożem, y mężnym zástawcą, przeciw fa-
talnym śmierci postrzałóm mężnie pierśiami swoimi zá-
stawiał JASNIE WIELMOZNA Woiewodzina, Sándo-
mirską; że Jey umierać nie dopuścił. Czyli też we-
dług náaturalistów Gryf, będąc Złotyeh gor strożem szá-
cowniey-

6
cownieyszey nád złote minerály, bo Duszy cnotami
świętymi ozdobioney, według Hieronimá świętego: *Non
auro templa fulgentia? non gemmis altaria distincta, sic
DEUM delectant, ut animá ornata virtutibus.* Nie ták
złotem Kościoły ozdobione, áni perlámi ołtarze wyfa-
dzone, BOGU się podobáią, iáko Duszá cnotámi wy-
kształtowáná; Ták dobrze Tey drogiey Dusze Herbo-
wny Gryf pilnowáł, że tego skárbu *Virtus semper in-
vidiæ patet*, wydrzeć śmierci żadną żywą miarą, nie dáł.
Czyli też z Orła máiąc y Lwa złożoną w sobie nátu-
rę y postać Herbowny Gryf, z kąd mu przypisał Sym-
bolista Epigraphe: *Undiquè Princeps.* Ze wsząd Kro-
lewskim prezentuie się przymiotem; powágą swoią
lubo między ptástwem y zwierzęty pánuiąca záwiśne
śmierci impety zátámował, áby życiu JASNIE WIEL-
MOZNEY Woiewodziny Sandomirskiej niezkodziły,
áni mocy, áni nátarczywości śmiertelney nieápprendu-
jąc: *Nec vi, nec vitio*, Czyli też Herbowny stárzá o-
strym swoim żelezcem ná odsiecz śmiertelnym, przybył
zámachom, y áżeby były JASNIE WIELMOZNEY
Woiewodziny Sándomirskiej nie záfzkodziły, TARŁO-
WSKI Topor bronił y swoim odstraszał blaskiem, iák
niegdyś Rzymskie Topory, ktorým nápiłano?

*Ne noceat sublimè micat Romana securis,
Et timet ulcisci quos violare potest.*

Czyli też przynajmnieje nágle śmierci zátzymał
Herbowny Stárza impety pod ktorým Symbolistá pod-
pisał Lemma; *Da spatium tenuemquè moram*, áby ták
prędko z oczu żyjących káždego w życiu kontentuiącey
niezábierátá śmierć JASNIE WIELMOZNEY Woiewo-
dziny Sándomirskiej. Czyli też cále Herbowny Stá-
rzá godzącą ná życie Świętey Pámięci JASNIE WIEL-
MOZNEY Woiewodziny Sándomirskiej śmierć zni-
szczył, zniósł, ná placu położył według sentymentu uko-
ronowanego Proroká; *In securi & ascia decerunt eam.*
Ze się to práwdzić o Niey może co práwdá Przedwie-
czna u Máteusza Świętego wyráził w Rozdziale dzie-
wiątym: *Recedite non est enim mortua.* odstąpcie nie jest
álbowiem umárta. Lecz któż się kiedy przed polpoli-
tá, życia ludźkiego tyranką, ták mocną obronił tarczą,
ták ostrym zástawił bułátem, ták wáleczną zástłonił po-
tega,

tega, aby go swoim nie zraniła grotem, Dowodny to strzelec śmierć, do kogo tylko zmierzy każdego trafi, iuż po nim dobić nie trzeba: *Mors est sagittarius caecus omnes necans mortales.* Śmierć jest strzelec ślepy wszystkich śmiertelnego życia zżywiających zabijający w iedney u niey powódze y poszánowaniu stary y młody: *Misla senum ac Juvenum densantur funera,* Czyli zwycięzka, ná głowie noszący koronę, czy zwyciężony ieniec káydánami brząkający: *Victor cum victis pariter miscbitur umbris.* świadczy Horacyusz Czyli rcpustny swywołnik y ná wszelką wyuzdany licencyą, czyli nayścislej z **BOGIEM** złączony Dewot iednákiz odbierá termin.

Vive pius moriere tamen cole sacra colentem,

Mors tamen à templis in cava busta trahet mowi Propertius

Ták naywyższe máiestaty iák naylichsze háty z ziemiá równá, y do iednego prowadzi dołu.

Sub Tua purpurei venient vestigia Reges,

Deposito luxu, turba cum paupere mixti.

Ani światowych nieápprehenduię, Honoryuszow y w náywiększey iásniejących chwale, rázem z náyniższemi zbierá ich poufale doyrzát Boetius:

Mors spernit altam gloriam,

Involvitur humile, pariter & celsum caput,

Æquat summis infima.

Tá bowiem ná nas ięszcze w Ráiu pádła kondemnata: *morte morieris.* Ferowany dekret ábyśmy się do oryginalney wrócili nieięstności: *Redeat ad nihilum quod fuit ante nihil,* Nieodchodzi iednák práwdá Przedwieczna od swoiey propozycyi, státecnie mowi, násze mityguiąc żale: *Recedite non est enim mortua,* Odstápcie nie ięst álbowiem umártá Approbuię y Já Mądrości Przedwieczney wyrok, który niegdys nád Corką Xiążęcą uczynił, iż się ten práwdzić, nád świętey Pámieci **JASNE WIELMOZNA** Woiewodzina Sandomirska, będzie, bo ięzeliż swoiey stáwie ktoś obiecywał że śmiertelnych uniknie cieniów: *Sola sepulchralem non novit fama ruinam.* Jeżeli tá się ktoś cieszył nádzieią; że nie wszystek umrze, ále wiekksza część Jego od śmiertelney wolná będzie rany: *Non totus moriar sed magna pars mei Libitinam vitabit.*

Ná

Ná pieszczonym Lucyny łonie Świętey Pámięci JA-
SNIE WIELMOZNEY Woiewodziney Sándomierskiey
wypięlegnowáne ciało, lubo obumárło, lubo cieniem
śmierci pokryte podziemnym przyćmione lochem, ále nie-
śmiertelná Dusza cnot splendorem iásnieiąca mowi sobie z
Kátáneńską, Hieroiną, Agnizką, Świętą: *Non me lugea-
tis, nam vivo apud illum in Calis, Quem in terris to-
ta mente dilexi;* Nieplączcie śmierci moiey lubom
w terminie zámierzonego sobie stánełá wieku iednák
u Tego żyć zączynam ktoregom całym ukocháłá ser-
cem. Więc utulcie się w zálach wászych do tych
czas nieustájących JASNIE OSWIECONE, JASNIE
WIELMOZNE KOLIGACYE Já ná pociechę Strá-
pionych serc wászych ufundowaná, ná słowách Zbá-
wicielowych: *Recedite non est enim mortua,* Odstá-
pie nie jest álbowiem umárłá. Zakładam ná dálszy
impet kázania moiego propozycyá: iż JASNIE WIEL-
MOZNA JMC Pániá, ELZBIETĘ, HRABINÁ ná
Rufzczy, Bránicach, Tykocinie, Rátmie, z BRANIC-
KICH TAŁOWÁ WOIEWODZINÁ Sándomirska,
Ziem Podolskich y Woysk Koronnych GENERAŁOWÁ
Kámieniecka, Látyczewska, Sokálską, Jásielską, Medyc-
ka, STAROSCINÁ śmierć nie zstárłá, ále Já, życzli-
we do siebie zábráły niebá. Ó tym mowić będę ná
cześć y chwałę Twoię ktoremu niebá dziedzicznym
náleża, právem *Calum Cali Domino* Dobrotliwy Pánie.

Nikomu ieszcze przy doczesnego życia odebraniu,
tak fátálnym śmierć niezászkodziłá kázusem,
żeby mu wieczne do niebá zámknąć miáłá
wrotá; Zálósne *AUDITORIUM*. A kto kiedy czy z
publicznych, czy z prywátnych áwizow tey się mo-
że doczekać gázety, áby cnotie dobrym y świętym o-
byczaiom we Dzwony uderzono, *Requiem* zászpiewano,
w śmiertelnych pogrzebiono prochach: *Nescit in pul-
vere sepeliri virtus.* Może nikczemna ziemia w śmier-
telney Trumnie zámknąć ciało: *Occidit & tantam se
se collegit ad urnam.* Może ie w zgniłey zákopác zie-
mi iákoby co ziemskiego było z kredytem oddać zie-
mi: *Pulvis es & in pulverem reverteris;* ále cnoty
D
ktorą

ktora się Prześwięte zaszczycią, Imiona śmiertelności
niezagrzenieb ręka; *Condere virtutem nulla sepulchra
queunt.* J owizem ci to przy śmierci náylepicy się
ludzkie wydaia, czyny. Impetem spadaiący cień ná zie-
mie, wspaniałość obfzernych reprezentuie gmáchow,
máły zdáie się ná firmamencie niebieskim bieg swoy
odpráwuiący nayiásnieyszy swiáta luminarz, gdy zá po-
przedzaiącą idąc Jutrzenką południowym przyświecá
swiátlém, dopiero obfzerność swoię oświádcza, gdy z
oczu ludzkich znikáiąc w podziemne západa antypo-
dy. Jákoż z upádku y Olbrzyma gdy leży poznác
wysokość, y Niebotyczne wieżystych szturmow altece
gdy się po ziemi czołgaiąc znikczemnym w páragon
idá, prochem: *Toto orbe altior cinis.* W ten czas ná
oko káždemu wspaniałość swoię reprezentuia. Nie
wprzod u Dániela spadaiący z gornego olimpu kámy-
czek. *Crevit in montem altum,* aż się wraz z Babilon-
skiego Regnántá poságiem w perzynę obroconym w pod-
ziemnym ochynał popiele, dopiero. *In altum honoris
podwyższony powstał ná nogi: Factus est mons magnus,
& implevit universam terram.* Nie wprzod u Aárono-
wego páłudamentu záwieszzone Dzwony Jmie Jego po-
tomnemu ogłosiły swiátu, aż się z pierwszym po zie-
mi włócząc obity głošem: *Tintinabula de auro in ex-
trema parte tunicae.* J porzucone ná ziemię ziárno nie
wprzod buyną z siebie Ewangelicznemu Gospodarzowi
wydało krefcencya, aż obumarłe potrząśnione ziemią
zostało: *Nisi granum frumenti eadens in terram mor-
tuum fuerit, ipsum solum manet.* Ogromność Páłacow
Zamkow Miast obáliny y o ziemię rzucona strukturá,
wydaia, gdy *ruit alto culmine Troia,* w ten czas iák wiel-
ká była náylepicy obáczyć, dumne Bábilony, wymiaru
własnego ciekáwym okiem niemaiąca *memphis,*
postrách cátego Rzymu, kártágo Rodyiskie kolosy, cu-
downe Grandece iák blisko emulowały z niebem z kon-
federowaná Gigantonómáchią: *Faciamus nobis Civitatem,
& turrim cuius culmen pertingat ad Caelum, & celebremus
nomen nostrum.* Náylepicy w ten czas pod oko ludzkie
podpádaią, gdy iuż leżą ná ziemi; *Res in exitu esti-
mantur, & cum abeunt ex oculis tunc videntur.* Wszak
y w náywyższym niebá Plánecie słońcu y w spowino-
wáconym

81
wáconym Xiężycu dopiero bezpiecznie zatápiaamy oko,
kiedy konác y umierác nie iáko w podziemne idác
zácmmienie záczyňa: *Sol spectatorem non habet, nisi cum
deficit & lunam nemo observat nisi laborantem.* U Páń-
skiego Ekklezyástyká ktoś się z tym publikuie, że w ten
czas powstał ná nogi *in altum Honoris* podźwigniony,
gdy się ná swoim ufundował upádku; *Sicut cedrus ex-
altata sum in Cades.* Umiera Ociec wśzystkich wie-
rzácycych stározákonny Abráam, lubo się w życiu swo-
im przez niszczącą siebie pokorę átomizował w oczach
Boskich, iednym się náyzywaiąc náylichszym profzkiem,
Loquar ad Dominum meum cum sim pulvis & cinis,
mowić będę do Pána mego gdym iest iednym pro-
chem y popiołem, Przecież go litera Boská tym en-
komizuje tytułem; że w stárości dobrej BOGU się po-
dobáiącey dni ostátnich dopędził *Abraham mortuus est
in senectute bona, Gen: 25.* Co Ambroży Święty, uwá-
zaiąc konkluduie; że mu tamá śmierć żywe życia świa-
tobliwego dáłá świádectwo; *Mors igitur vitæ est testi-
monium.* Kończy dni swoie Zákonodáwca Moyesz
chociaz y istności sobie nieprzyznawál w daney sobie
od BOGA Poselskiej funkcyi: *Quis ego sum ut vadam
ad Pharaonem,* przeciesz Jego zátlugi przy śmierci náy-
pięknieyszim od sámego BOGA enkomizowane zostály
Pánegirykiem że był práwdziwym y wiernym slugą, Bo-
skim: *Moses servus meus mortuus est Josue imo.* O-
strzelany dobrze w róžnych aż y z sámym piekłem o-
kázanych Husytow Pán, Job; lubo chorobámi skolátany
roznemi mizeryámi ciáłá znędzniony przecież że żadne-
go dnia nieopuścił BOGU służyć, śmierć to wyiáwiłá
zá áttestácýą Pisma Božego: *Mortuus est Job senex &
plenus dierum Job: 42.* Słynie Szcapan Święty że u-
rzuconemi ná siebie kámiieniami wybudował sobie grá-
duśy ku niebu. Głóśná Świętego Márciná szczodrotá
że ubogiemu píaszcza urznał y w nim sámego przyo-
dział Chrystusa: *Martinus adhuc Carthemenus hac me
veste contexit.* Nieprzytłumiły żadne kátownie Świętych
Męczeńnikow słáwy, nie zágłuszyły puste y odludne
knieie Pustelnikow, niezástoniły przed śwíátem adumbro-
wáných cieniámi Zákonnikow, y owszem iák żyli śmierć
kázdemu dowodnie pokázálá, iáko Tezeusie y o Orestesie
powiedziál Owidiusz: D₂ Occidit

Occidit & Theseus & qui tumulavit Orestem

Sed tamen in laudes, vivit uterque suas.

Zádnego tak śmierć o ziemię nieobálitá áby nie miál cnotá, y záslugámi wybić się ku niebu: *Nunquid qui cadit, non resurget & qui aversus est non revertetur.* Czyh káždemu nieplónną nádzieię Jeremiašz Prorók *Jerem 8vo.* dopieroż żeby miálá kogo śmierć tak znišczyć y zetrzeć, áby go życzliwe zdáwná niebá ziemianom cnotámi ozdobionego záslugámi iáśnieiącego do siebie zábrác nie miály, to nigdy niepodobná, przyznáie choć pogański Pòeta Owidiusz:

Sola potest homines felices readdere virtus.

Hinc soli è cunctis non libitina nocet.

Nie sámym álbowiem ubogim w duchu y opuszczaiącym światowe bogáctwá niebo się wrekompenę obiecało: *Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est Regnum Celorum,* ále się rázem y bogáтым przyrownáło ikárbom: *Simile est Regnum Celorum thesauro abscondito in agro.* Nie pod arešztem ie-dnák pilney strážy trzymaiącym, álbo wkrytości nikomu nieudzielaiącey się, ále w zátaieniu dobrze czynieniá sámemu podobáiącego się BOGU, według informacyi Zbáwicielowey: *Te autem faciente elemosynam nesciat sinistra tua, quid faciat dextera tua.* Nie sámym tylko slochájących penitentow, álbo łáknących y prágnących nédzarzow uszczęśliwić obiecało: *Beati qui lugent, beati qui esuriunt & sitiunt,* ále teź y Páńskim Krolewskim Jmionom y Tytułom się przypodobáło: *Simile est Regnum Celorum homini Regi, qui fecit nuptias filio suo,* iákoby zwesela światowego wzywało y záprászało, niebo do szczęścia wiecznego. Więc áni wąpic trzebá iż JASNE WIELMOŻNA JMC Pániá ELZBIETE HRABINA ná Ruszczy, Bránicach, Tykocinie, Rátmie, z BRANICKICH TARŁOWA WOIEWODZINA Sándomirska, ziem Podolskich y Woysk Koronnych GENERAŁOWA, Kámieniecka, Látyczewska, Sokálska, Jásielska, Medycka, STAROSCINA z Abráámem státeczną, ku BOGU, wiará, y godney stárożytnościá, Fámilyi, z Jobem cierpliwym ponoszeniem dolegliwości ná siebie od BOGA przepuščzonych y Páńskiego Jmieniá zácnoścíá, z Moyżeszem oblerwancyá przy-

9

przykazań Boskich emulująca, śmierć nie zstąpiła, ale Ja
 życzliwe zabrały do siebie niebą. Bystrociekawemu
 Prowerbialisty Páńskiego geniuszowi wiele się rzeczy
 trudne do inwestygacyi zdały między ktoremi drogi
 orła ná niebie zwiedzić niemógł: *Ignoro viam*
aquila in caelo. Ciężko było Prowerbialście Páń-
 skiemu po niebieskiej cyrkumferencyi drogę zwiedzić
 bystrolotnego Orła, ciężey przyznam się Herbownego
 Gryfa, z Orła, y Lwa z kompendyowaną, mającego w
 sobie naturę po farmáckiem polu w JASNIE WIEL-
 MOZNYCH Antenátach zwiedzić *Cunas Primam re-*
volvendo originem. Wyfoko od Krolewskich Máještátow
 zączynájącą się Fámilią bo od Leszká trzeciego Monár-
 chy Polskiego w JAXIE Xiążęciu Serbii *Humili dedu-*
cere stylo. Ten Dom zácnością, stárożytnością, nie
 mniey pobożnością, ná świątnice Páńskie profuzya, zá-
 ráz wpierszych swoich záiasniát Przodkách tak że mu
 Okolski tę czyni illacya, kompárując Dom ten z Num-
 ma Gryfitem: *Quapropter ut gallieni nummis ad Gry-*
phos subscriptum fuit, Apolini Consulari Augusto, ita
bis subscribendum à Polonis constituentur, Augusti ob o-
pus altum. Sam Herb Gryf swobodá nazwany od u-
 stáwiczney ná Kościoły szczodroty Gryfitow z kąd
 Jáxá. W Miechowie Kánonikow Regularnych *Sanctis-*
simi sepulchri Hierosolimitani, ná Zwierzyńcu pod Krá-
 kowem Kláźtoru Pánieñ Norbertánek Zákonu Premon-
 stráteńskiego Fundátor y w wielu Gryfitow Jaxycow
 Potomkow swoich wielkimi dochodámi opátrzyciel
 szczodroblivy, z ktorych Jánice Biskupowi Wrocław-
 skiemu á potym Arcybiskupowi Gnieźnienskmu to E-
 pitáfium Archikátedrálny Prymácyalny Kościół Gnie-
 źnienski czytać potomnym wiekom pozwolił:

Hic minuit census quos nuper adauxerat illi
Præesor Sancta perditione tamen,
Multa dedit Templis sed plus quod struxerat ipse
Cenobio magne Religionis opus.

STEFAN Drugi Syn Jaxy stárlzega Woiewodá
 Krákowski gładkiej Senator wymowy ktorá do nákłonienia
 ferc Polskich ná czyię tylko chciał stronę siá mu po-
 mágáć, tak że się o nim práwdziło Wirgiliusza effa-
 tum:

Et Comitem Eneam juxta natumque tenebat.

Ingressus varioque viam sermone levabat.

GEDEON Biskup Krakowski z teyże Fámilyi wszelkich tálentow Práłat zá Tego Świętego Floryána Męczeńniká y Pátroná Korony Polskiew Kości Święte powitáne. Jemu ná Klepárzu Krakowskim Kościot wyfundował, Kielecki Kościot Prálatámi y Kánonikámi z choynym funduszem ozdobił, Wáchocki Kościot z fundamentu wystáwił Jego choyności służyło Filozofá przysłowie: *Qui Caelo censum pendit, nunquam sine censu est.* Nádrodził mu BOG tę Jego liberaliá, w szczęśliwey edukácii Synowcá swego, potym Biskupá Płockiego náuká, pobożnościá, do wlystkich funkcyi sposobnościá, słáwnego, á iáko Okolski o nim wynotował że y Mieczysława Monárchę potyrańsku pánującego z Tronu złożył z Cálá Rzeczá-Pospolitá, á Kázimierza Brátá swego ná Tronie osadził, ták wielkiew był dzielności Senátor: KLEMENS Kásztelan Krakowski Syn Drugi Stefána, Woiewody Krakowskiego słáwny legacya, do Krola Węgierskiego Beli w Roku 1239. z Jánuaszem Woiewodá, Krakowskim kedy nie tylko przyiázh między nim y Bolesławem ná ten czas Regnántem z kombinował, ále teź y Kunegundę álbo Kingę, Temuź Monársze zá Máłzonkę sprowadził, wielkim dárem swemu się przyśluguic Monársze; gdyź według Platona: *Magnam Deorum munus amicus.* Klásztor Stániátecki Zákonnik Benedyktá Świętego wystáwił, y tám Corkę swoię Wisendę chcącá służyć BOGU ná swiatobliwy oddát żywot, MAREK Woiewoda Krakowski Syn trzeci Woiewody Krakowskiego ták dziwney rostopności Pán, o którym táká bylá ná ten czas w Krolestwie nášzym opinia że do niego iáko do *Oraculum* wrzeczach wátpliwych y zakłoconych Synowie Koronni ugęszczali; w tym godnym Senátorze uznáwali wlyscy sáma rzczá, co Horáciiusz w pospolitości nápisál.

Ad summum sapiens uno minor est Jove dives.

Liber honoratus pulcher Rex denique Regum.

Ále ná coź *Magnos* Starożytnego Domu *revolvere fasces,* dłuźszá dedukcyá, godnych Senátorow *In utroque zásiadaiących subselio,* dosyć á *solis Regnanti-*

10

gnantium descendente monstrare propaginem kiedy y
teróżniejsze wieki *Pares Patriæ Patres magnos statores*
& *Senatores* głoszą. JAN KLEMENS BRANICKI Mar-
szatek nádworny Koronny Dziád Swietey Pamięci JASNIE
WIELMOZNEY WOIEWODZINEY Sandomirskiey
ták, Márszałkowską piástował Láskę że *pro fide liber-*
tate Pacè & salute Civium nieprzetámaná, Polskiemu
pokázal światu wprzod sobie wielkiemi Já zásluży-
wszy Czynámi bo będąc iészczé Stolnikiem Koron-
nym z poselskiey funkcyi deputowany Kommissarz ná
sády Fiskalne oczym *constit* 1661. Márszałkiem Try-
bunátu Koronnego zostáwšy, spráwiedliwośc bez respektu
z wielką Jmienia swego chwata, czynił: *In rem non*
in Personam dicebat sententiam w Dányi w Holsfacy
y ná roznych kámpámentach męstwa swego wielki
zostáwił dokument, ktoregó: *Crescit postremo tem-*
pore fama magis. Z tego Káwalerskiego sercá
wspániałości nie inná *in sociam vite* bierze tylko
sláwnego woioowniká STEFANA CZARNECKIEGO
Woiewody Kijowskiego: *Cujus nomen clarum toto*
fulsit in orbe. Corkę Alexandrę Kátárzynę z Tey
zrodzony JASNIE WIELMOZNY STEFAN MI-
KOŁAY HRABIA ná Ruszczy, Bránicach, Tykoci-
nie, Rátmie, Bránicki, WOIEWODA Podlaski, Biel-
ski, Brániski Krosieński, Rátyński, STAROSTA, O-
ciec Swietey Pamięci JASNIE WIELMOZNEY WO-
IEWODZINEY Sándomirskiey z dziecinnych pieluch
ad purpuram urodzony, záslużoną sobie w Oyczy-
źnie *Magnis meritis Senatoriam* Woiewodztwa Po-
dlaskiego przyiáł *dignitatem, alto nexu sanguinis* z Sá-
pieżynskim zláczył się Domem *ad Prospera* Césarza
Kolumny swoy wiodącym poczátek w JASNIE WIEL-
MOZNEY KATARZYNIE SAPIEZANCE, WOIE-
WODZANCE Wilenskiey, Hetmanownie Wielkiey
Wielkiego Xięstwa Litewskiego. Tá godná pará
Senátorská iásnieiáca Purpurá godnym się zászczycá
w oczach Polskiey Gracyálisty. JANEM KAZIMIE-
RZEM HRABIA ná Ruszczy, Bránicach, Tykoci-
nie, Rátmie, Bránickim WOIEWODA Krákowskiem
y Hetmanem Polnym Koronnym, o ktorym to śmie-
le mowić mogę, że BOG z niego dáł ták wá-
lecznego

lecznego Hetmaná o iákich niegdyś prosił dla Pol-
ski Pòeta.

Da tales terra Polona Duces ut sint pro Patria que suisque
(Regis salute

Bella movere sciant, bella movere ferant.

Szczyci się y żyjącami ieszcze Krolestwá Sár-
máckiego Heroinami JASNIE WIELMOZNEMI SA-
PIEZYNA Podskárbina, Wielką, Litewską, Siedlnicką,
Podskárbina, Wielką, Koronną, JASNIE OSWIE-
CONA XIEZNA Lubomirską, Stárościna, Bolemowska,
ktorym ná Polską, ozdobę y Páńskich przymiotow
zászczyt życie niech BOG dá náydłuższe życze z
Pòeta: *Da spatium vite multos, da Jupiter annos,*
Tegoż szczepu Roszczka Swietey Pámięci JASNIE
WIELMOZNA WOIEWODZINA Sándomirska, w
buyno Páńskich przymiotow zákwitájąca ozdoby, doy-
żrała, záwsze wielkiego urodzenia w powážnych o-
byczaiách ná sobie reprezentowála porę z mlódości
lát swoich niewinności, rzadkiey rostrópności y z kom-
pendyowanych tálentow káždy mogli obáczyć dosko-
náłość: *Integritas virtusque suo tutamine tuta,* z zło-
tym POTOCKICH *primó votó* złączona Domem w
JASNIE WIELMOZYM XAWERYM POTOCKIM
STAROSCIE Sokálskim, w Herbownym Gryfie iuż
nie złotych Gor ále złotego Potoku poprzyiężonym
máżeńskiem strzegła obowiązkiem ktorych niezwycię-
żona sławá po całym Polskim slynie swiecie zá zdá-
niem Pòety.

Ferte alii pectus Patriamque in voce tenente,
In factis portat, fortia verba Potok.

Nieodżegnána y potroynym Krzyżem śmierć
wydarta dożywotniego Przyiáciela toż sámo śmiertel-
ności práwo ktore Jey teraz życie wydárlo spolne-
go życia Gryfowi z Pilawą, dłużej niedopusciło.
Jus strictum est Cæli, nullo cassabile facto. Drugim
obowiązkiem złączyła się z stárożytnym od Pierwszych
Plántátorow Polski TARŁOWSKIM Domem o ktorym
Orbis Polonus Tomo tertio świádczy: *Est enim Familia*
Starzarum in Regno antiquissima prestantissimaque & ab ipsis
primis Erectoribus Regnorum, Czechi & Lechi nomen su-
um dignitatisque Authoritatem in Polonia retinens; iá-

koż

koż żaden wiek *ab Ævo Polono immemorabiliter*, od Sen-
atorówkiego przez TARŁOW nie wákował krzesła,
gdy oprócz Arcy-Biskupich Biskupich Subteliow 13.
WOIEWODOW Sándomirskich 8. Lubelskich Po-
dolski i. w Polskim zásiadało Senácie, niepoliczona Ká-
sztelánów liczbá z ktorych mi iednego niewygluzo-
wáná z serc nászych wyrývá z ust wdzięczność JA-
SNIE WIELMOZNEGO JMCi Pána ZYGMUNTA
TARŁA Sąddeckiego Kásztellána Ten *prisca pietatis*.
Senátor uwiadomiony o Reformowanych Seráfickiego
Oycá Synách *Sine proprio & in vita communi* ży-
jących, áby się *præter avitos titulos*, przed BOGIEM zá-
szczycił Tytułem pierwzego Jntroduktorá do Pol-
ski *Ordinis Minorum Reformatorum* y innych fundá-
torow *ad æmulam* wzbudził *pietatem*, *applicuit dex-*
tram dominasquè secures arripuit w Dziedzicznym swo-
im mieście Zákliczynie *primam erexit plantam* kto-
rá iuż szczęśliwie ná Trzecią rozkrzewia się Pro-
wincya; Ták zówsze ná placu grádywa láury wy-
ciná Topor.

*Nec Te laurigeras puduit Gradive secures,
Secura gestare manu.*

Ná gruntách Oyczytych Kościoły stáwiá Heu-
rara securis aurea z obuch akcyi *Ascia gloriae opera-*
ria w tym tedy ták wielkim Domu powinzowátá
sobie Świętey Pámieci JASNIE WIELMOZNA WO-
IEWODZINA Sándomirská szczęśliwey z Pòetą kon-
junkcyi: *Felix quæ tantis animum natalibus æquat*.
W Twoiey godney Ofobie JASNIE WIELMOZNY
MCi Pánie JANIE HRABIO ná Tęczynie, y Cze-
kárzowicách TARŁO, WOIEWODO Sándomirski
Ziem Podolskich y Woysk Koronnych GENERA-
LE, Kámieniecki, Látyczewski, Sokálski, Jásielski, Me-
dycki, STAROSTO. Fundatorze y Dobrodzieciu
nász, ktorego przy tey fátálney scenie swoiey śmier-
telnym iuż podrugi ráz adumbrowáney cieniem zá-
żalone nád swoiego życia strátą, widzi obietum:

*Lacrymam trudit lacryma alteriquè altera
Cedit, quo major crescit Luctus.*

Miałá z Ciebie sławę Honor y Chwátę w
iákiey cię widzi Oyczyzná y dálsze będą pisác
wieki.

F.

Tellus

*Tellus te varii, scribent in floribus horæ,
Longaque perpetui ducent in secula fasti.*

Powziętá z cátego Prześwíetnego Jmieniá
TARŁOWSKIEGO wielkich w Rzeczy-Polpolitey
Mężow godności swoiey przymnożoną, zácność *Dat
Domus historiam, totoque legetur in orbe.* Dopieroż
wielkich Domow JASNIE OSWIECONE, JASNIE
WIELMOZNE Familie, iáko to SANGUSZKOW,
RADZIWIŁOW, CZARTORYISKICH, CZETWER-
TYNSKICH, LUBOMIRSKICH, JABŁONOWSKICH,
SZEMBEKOW, ZAŁUSKICH, POTOCKICH, DA-
NIEŁOWICZOW, RZEWUSKICH, MNISZCHOW,
SAPIECHOW, CETNEROW, GOSKICH, WIELO-
POLSKICH, MYSZKOWSKICH, SIENIAWSKICH,
MAŁACHOWSKICH, HUMIECKICH, OPALIN-
SKICH CZARNECKICH, OSOLINSKICH, KOSSA-
KOWSKICH, y innych złotego Oyczystego Gryfa
splendorem Jmieniá swego przyozdobili o których
bespiecznie mowię z Pòetá:

*Sceptra insignes, & Regum Culmine summae,
Convénere Domus, & qui lectissimus orbi
Sanguis erat Lechico.*

J tác tó byłá Herbownego Jey Gryfá dro-
gá w Páńskich niezátánowána tytułách ktorey cie-
kávym okiem po obszernym niebie dochodził Pro-
werbialistá Páński *viam aquilæ in celo.* JASNIE
WIELMOZNA WOIEWODZINA Sándomirská w
Herbownym swoim Gryfie z náтуры Orłá y Lwá
złożoney ták się żywym umyslem wznosiłá ku nie-
bu, że Orłowi podpisáne od Wirgiliusza służyło Jey
Epigráfe: *Viam affectat olimpo.* że y wpoł náтуры
Lwa w Herbownym reprezentowaney Gryfie y ná
krok nieuchybiłá, iáko między Niebieskimi znáydu-
jącego się aspektámi ktoremu Saawedra przypisał:
Ut sciat regnare. Toć JASNIE WIELMOZNEY
WOIEWODZINEY Sándomirskiey śmierć cále nie
Zstárlá ále Já, zyczliwe do siebie zábráły niebá.
Záwisła życiu nášemu śmierć bárdzo piękny u Dá-
nielá Proroká Dan: 4. odbiera pánegyryk: *Ecce vi-
gil & Sanctus descendit de Celo,* Oto czuyny y Swię-
ty zstąpił z niebá Niedziwuię się że wielką czuy-
nością

nością, strzegącą na życie ludzkie Dániel Prorok nazywa śmierć, bo żadney okazyi, żadney okoliczności nieprzepuszczającą, w ten czas kiedy się człowiek náymniey niespodziewa czuwa na życie ludzkie *Vigil*.
KAZIMIERZ Drugi Krol Polski Krolewski sprawuie bänkiet, náyprzednieysi Pánowie z nim się wesełą, Krolewskie Godne nie śmiertelney sławy wychwalaią, czyny szczęścia sobie pod tak wielkieu dobroci Pána Rządem w iák náydlusze winzuią, látá on ledwo co zácnie o nieśmiertelności duszy y niebieskim dyskurs błogosławieństwie zá zdrowie Krolestwá swego y cátey Rzeczy-Pospolitey zgromádnionych stánów gdy bierze kielich w rękę w śmiertelney upadá mđłości, w kilku godzinách ciáto zduszá, rozłáczyć się musiało upátrzyłá go, y ustrzegłá w ten czas śmierć gdy o niey bynáymniey nie myślał *Vigil* y wesołe w smutne zámieniwszy wszytkich zgromádnionych myśli, tę o nim Eklezyastyká Páńskiego w imáginácii kázdego zostáwiłá pámiátkę: *Sic & Rex hodie est, & cras morietur Eccl: 10.*
WŁADYSŁAW Czeski oraz y Węgierski Krol, gdy myśli o weselnym ákcie dlá siebie sámego z Corká, Károlá Krolá Francuskiego Mágdalená, Krolewská, się pompá, przyszłe gody máżeńskie swoje odpráwić gotuie, złote kárety, y Przednieyszych Pánów do Paryža z siedmset náywyborneyszey Szláchty purpurá, złotem, perlámi ozdobionych po przyszłá, swoię Mátzonkę wypráwia. Tegoż sámego dnia gdy tak zácne poselstwo do Paryža wieżdža Poczta śmierć **WŁADYSŁAWA** publikuie, wszyscy wesółego poselstwa swego zátosná, w fercach uczuli trágedyá, przez tyránki życia ludzkiego czułość Pánu swemu zádnu *Vigil*. Zádén czas, zádne mieysce nie iest excypowáne, niepytá się gdzie się kto urodził á żeby y tám życie swoje skończył, ále gdzie západnie, gdzie ustrzeże *Vigil*, tám życie bierze. Rodzi się **ALEXANDER** Wielki w Pelli ále w Bábiloniy z swiátem się zégna *Alexandrum magnum Pella genuit Babilon perempsit.* Annibál w Afryce pierwsze obáczył swiátko, lecz Bityńska trumna od oczu go ukryłá ludzkich. Ká-

toná nowonarodzonego siedmiogorzysty Rzym po-
witał, Utycki kráy pożegnał. Korneliuszow Scypionow
włoskie zrodziły kráie, Hiszpánskie zámorzyło Krole-
stwo. Urodził się w fulmie zácny Wierszopisz Owi-
dyusz, lecz Pontyckie wygnánie życie mu odieło.
Trajánus w záchodnich urodzony Páństwach, á w o-
ryentálnych umierác musiał. Wirgiliusza wydatá ná
świát mantua, Brundisium życie wydárło. Urodziła
się Świętey Pámięci **JASNIE WIELMOZNA WOIE-
WODZINA** Sándomirská w Páńskim Gryfitow Do-
mu, áz Já śmierć y pod **TARŁOWSKICH** Topo-
row stráža, czyli stárzá, ustrzegła upilnowala *Vigil*.
Pilnował dosyc y pielęgnował **JASNIE WIELMO-
ZNY WOIEWODA** z dwoiakiey obligacyi y iáko mąż
żony y iáko Dziád wnuki swoiey ukocháney zdro-
wiá z wielką expensá, zprowadzani medycy zábiegáli
co tylko inwencyi mieli śmiertelnym áffekcyom áby
gory niebrały, ále strzegácy ná życie Świętey Pa-
mięci **JASNIE WIELMOZNEY WOIEWODZINEY** Sán-
domirskiey śmierci czuyney łotryni *Vigil* upilnowác
niemogli. Wdária się y między Páńskich Jmion kon-
junkcyá ostrych nieuwázála w Herbownym starzy
zeleźcow, w Opolu, gdzie wsztykim do dlugoletnie-
go życia, miłe otwárte pole. **JASNIE WIELMO-
ZNA WOIEWODZINA** Sándomirská zámknęła, życie
Chybiła y wrodzonego trybu wesola ludzkim sensem
wiotna kiedy w ten czas, gdy kwiecistym zwykła ziemię
obniác szpálerem elementarná, ziemię ná dalszá, kon-
tentece oczu ludzkich otwierác *in Aprili*, zemknęła
śmierć z oczu nászych ták godne obiectum **JASNIE
WIELMOZNA WOIEWODZINA** Sándomirská.
Tę tylko zostáwuiąc pámiątkę że w Opolu Polská
Senátorka zkąd Polácy, á *Polo* denominacyá, biorá, życie
zakończyła mowić mogła z Póéta: *Nos Patrie fines, &
dulcia loquimus arva*. Przeciwko tey ná życie ludz-
kie wigilantce śmierci *Vigil*, dobrá się we wnatrz o-
pátrzyła stráža, Świętey Pámięci **JASNIE WIELMO-
ZNA WOIEWODZINA** Sándomirská sluchájąc Mądros-
ści Przedwieczney przestrogi: *Vigilate quia nescitis
quà hora Dominus vester venturus est*. Czuycie bo
niewiecie ktorey godziny Pán weźwie do siebie, áby
się poká-

13

się pokazała gotową na woli y wezwania Boskiego dyspozycją, ustawicznemi spowiedziami, świętymi oczyszczała Duszę swoją wiedząc że *Nil coinquinatum intrabit in Regnum Celorum*. Sakramentem, Ciąłá y Krwie JEZUSOWEY poilała się w daleką drogę wieczności, ustawicznemi áktámi dysponowaná Jey dusza do náypretszego z BOGIEM złączenia, chorob bolow dolegliwości swoich BOGU offiarowaniem uniknęła niespodziewanie na życie ludzkie dybiącego stroża *Vigil* śmierci zámachow, sámá przez wczesne przygotowanie do śmierci zostáwszy strożem duszy swojej. Czuyná tedy jest śmierć na życie zdrowie nasze, ale zá což ją świętą zowią, y te koniunkcyą nieuchronną czynią: *Vigil & Sanctus descendit de Caelo*. Czuy-ny y święty zstąpił z Niebá. Do tegoż aż przyszło że nieubłagana tyránkę rozboiem y krádzieżą, żyjącą, lárwę, piekielną gospodynią, czartowską żonę, bo ją, rák święty Chryzolog definiuje: *Mors desperationis domina, incredibilitatis mater, germana corruptionis, inferni parens, diaboli conjunx, omnium malorum regina*, w Świętych pokládáją liczbę, y tym ją tytułem honorują: *Sanctus descendit de Caelo*, y Święty zstąpił z niebá, nie bez tájemnice bo lubo śmierć zwielu miár bezbożná jest też przecie y świętá, częścią dla tego że Świętey BOGA Włzechmogącego woli wierná jest exekutorká, częścią dla tego że *ad modum recipientis recipitur*, y iáko złym y bezbożnym ludziom zlá y bezbożná, rák świętym y dobrym jest świętá y dobrá bo żywot ten doczesny z wiecznym przemienią y nędzę światá tego, terminując owe záczyzna roskoszny których áni oko widziało, áni ucho slyszáło, áni serce ludzkie poiać może, iákie są sporządzone dla niebieskich elektow:

Cuncta bonis profunt quos & mors ipsa beatos.

Efficat ut sumant premia principiam.

Świety Pámieci **JASNIE WIELMOZNEY WOIWODZINEY** Sándomirskiej życie do tegoż zmierzało terminu. Była to Páni na wzor owey biálogłowy którą przybraną w niebieskie splendory *mulier a-miēta* lotnym pędem na świętą pustynią spieszącą by-
strolotnym okiem dojrzał Apokáliptyczny orzeł Ján

G

Świę-

Święty: *Data sunt mulieri alae duae, ut volaret in desertum*, dáne są niewieście skrzydła aby leciała na pułzcza, a co po tey fátydze niebieskiej Dyannie w całego niebá przybráney appárencya, ná puście unosić się mieylca: *Ut volaret in desertum*, aby podobno od oká ludzkiego z cnot Świętych samego niebá godnych uniknęła splendecą. Náder dobrze sobie porádziła Tá świerá Páni że nietylko stárata się z świętną, przed światem pokázać się ozdoba, ale też y do samego niebá cnota, się w zbiłata: *Ut volaret in desertum*. To piękna welce niebu, przyjemná światu záwołaná nowiná, tyle w Páńskiey lub Krolewskiey iásnieć purpurze, ile w cnotliwey posturze, kedy to Páláce Páńskie Zákonney rownaia, się Klauzurze tám duszę swiete cále od świata zámkniete, a sámemu hołdujące BOGU, częścicy do Kościelnych kątów w Duchu wzdychające pobożności nizeli do światowych márności, miásto miętkich puchow, albo pod ich powierzchnym kształtem skryte rózne mortyfikácie ciáło dla nieba obciążały gwałtem: *Regnum Caelorum vim patitur, & violenti rapiunt illud*. Mowić się o takich Páńskich Pálácach może co niegdyś Sokrates o Teodozyusza Cesarza Pálácu nápisal: *Palatium sic disposuit, ut haud alienum esset à monasterio*: Jednákiż proceder życia światobliwego iák w Pálácu, tak w Kláźtorze, Tym trybem cały trákt życia swego prowadziła Swietey Pámieci JASNIE WIELMOZNA WOIEWODZINA Sándomirska nietylko światowá Godnością, ludziom ale bárdzicy BOGU z cnot zácností, stárata się pokázać w tey pobożney Páni widzieć było *teneritudinem animi*, czystość sumnienia, częstemi ugrontowána, spowiedziami, nábozeństwo zádnym nieustępujące płonnieyszom zábawom moderacyą w rózných kázusách y dysgustách w ktorych iák drugiego Elzearego Świętego: *Nemo vidit turbatum, nemo mutatum*. J więcze z tey rácyi śmierć nie święta: *Ecce vigil & Sanctus descendit de Caelo*; kiedy tak wysokim záługom ściele drogę do niebá, toć ztey samey racyi JASNIE WIELMOZNEY WOIEWODZINY Sándomirskiey śmierć niestártá, ale Ja, życzliwe zábrały niebá. Rokuie tám komus J-
záiász

14

zaiasz Prorok ze z samey tylko sukni pozoru do
Krolewskiego ma bydz wokowany Majestatu *Vesti-*
mentum tibi est esto Princeps noster. Jlai: 3tio. Mafz
suknia, kroluy nam szcześliwa inauguracyá z samey
tylko sukni ná krolewską godność, pominawszy wszy-
tkie Páńskie przymioty z samey tylko sukni
upodobania náwyższe konferowác rzady. Nie
zyczyłbym z tak náglá do Tronu odzywác się ele-
kcyá, nie záwsze pod świętná sukniá ánimusz się znay-
duie Páński, do panowánia sposobny. Podobá mi się
odpowiedz Alexandrá Sewerá, ten gdy od affystuiących
Majestátowi swojemu przymowki odbierát, ze się w
podtych nosił sukniách Páńskim dát rezolucyá, ser-
cem: *Imperatoria Majestas constat virtute, non cor-*
poris cultu. Cefarski Majestát cnotá nie szatá zdo-
bi. Tego był sentymentu Alfons Krol Arrágoński
często o sobie máwiáacy: *Malo moribus & autho-*
ritate meos excellere, quám diademmate & Purpurá.
Woleę dobremi obyczaiami y powágá, poprzedzac in-
nych á nizeli Krolewską Koroná, y Purpurá. Ná
máło się przydáto Ewángelicznemu Gospodárzowi ze
się w Purpurę y Bisior stroił, kiedy sobie przez to
ákceptacyi u niebá niewyrobił, y owszem odrzucy-
ny od niebieskich Páńców zostát; á Ján Święty w
Wielbádzey tylko chodzac skorze między pierwszych
w niebieskim kompucie iest policzony. *Non surre-*
xit major Joanne Baptista. Chciát Job spráwiedliwy
powstác wláscie u BOGA musiát się sukien swoich
pozbáwić: *Tunc surrexit Job & scidit vestimenta*
sua. Świętá Fránciszkę Rzymiankę chociasz bogátych wło-
ści, y májetności Pániá, nikt nigdy w świetnych nie wi-
dział sukniach. Elzbieta Świętá Krolowá Węgier-
ská Krolewskie purpury Páludamentá zámieniát w u-
bogá Oycá y Pátiryáchy mego Fránciszká Świętego
Trzeciego Zákonu sukienkę, áby się nágiemu przy-
podobátá Chrystusowi, ktoremu znác w krolewskich
szátach przedtym do komplácencyi byát! nieprzypá-
dátá, takim informowaná instyáktem: Jdzie do Ko-
ściotá we drzwiách obáczy Ukrzyżowanego Zbáwicie-
lá y płomieniým záwoát áffektem: BOG moy ná
Krzyżu dlá mnie nági wisi, á iá w drogich złoto-
głowách,

głowách, perlách, dyámentách nosić się będą, przed-
ká odmiána bo z ferca pochodząca, złote suknie w
ubogi zámienia hábit, pod ubogą odzierzą drogą obrá-
lá konferwować duszę, według sentymentu Augusty-
ná Świętego: *Sapè solet sub nigro habitu anima sa-
tis pura latitare.* Elżbieta Święta Krolowá Portugalská
iákoby niedáremnie chciała nosić ciotki swoiey Świę-
tey Elżbiety Krolowey Węgierskiey Jmie, tylko zá-
ráz zkonformácia Jey Świętym obyczajóm, tegoż
Zákonu Trzeciego bierze ná siebie sukienkę y tak
BOGU służy, iáko iey świątobliwość zyciá wszystkim
zupelną dáie informácia. Do tych to Świętych
Krolowych podobno Jzaiasz odzywáiące się slyzał
niebo, *Vestimentum tibi est, esto Princeps noster.* Mász
suknią kroluy nam. Do zákonných álbowiem cisną-
cym się sukni samo áplauduie niebo, tak uczynilo
Błogosláwioney Eufemii y Domicylli Zákonu Dominiká
Świętego. Tá Świętá Pánna corká Leszká Krolá Pol-
skiego, kiedy hábit ná siebie Zákonny brátá kápella
iey niebieská ná powietrzu grátá. Jálná nietylko
Jmieniem ále bárdziej zyciá świątobliwością, Zákonu
Oycá y Pátryarchy mego Fránciszká Świętego po-
chodnia Klárá Świętá miała tę łáskę od Chry-
stusa przy Zákonney Profesysi swoiey, że iey się wi-
domie pokázawszy z nieźwiedtego nigdy kwiecia u-
wiwszy koronę, włożył Jey ná głowę ná znak że iá
sobie obrát zá niebieską, Oblubienicę. Podobnym
spósobem postąpiła sobie Świętey Pámięci **JASNIE
WIELMOZNA WOIEWODZINA** Sándomirská kie-
dy gárdząc iuż wszystkim co tylko świat może pre-
zentowác wdzięcznego przykádem **KAZIMIERZA S.**
ktoremu gdy Ociec álbo Krolestwo Węgierskie, álbo
Xięstwo dziedziczne Litewskie obierác sobie dopu-
ścił, Świętą żądzą o Krolestwo Niebieskie prózbe
swoię wznosił: *Regnum Cælorum exposulo.* O Su-
kienkę Trzeciego Zákonu Świętego Oycá y Pátryár-
chy mego Fránciszká **JASNIE WIELMOZNA WO-
IEWODZINA** Sándomirská pokornie uprászátá. Nie-
chciała dáremnie ná sobie nosić Jmienia Elżbiety
Świętey: *Cujus nec nomen quidem vacuum laudis est.*
Tylko żeby iá bytá y w iedney bárwie Oycá Świę-
tego

15

tego Fránciszká emulowátá świętą, zdiętą zázdrością ku Niebieskim Pálacom w Teyze Sukience chciała się pokazać w niebie co y Świętą Jey Pátronką Elżbieta z tąd poszło że iuż Tą Świętą, przybraná Inwestyturą, iákby się w sáмого przybrátá Chrystusá według informácii Doktorá narodow Páwła Świętego: *In duimini Dominum nostrum JESUM Christum*. Scisley y gorętszym affektem z nim się łączyc poczęła, w nim wszystkie swoje zátápiała żądze y áffekt w ukrzyżowanego Zbáwicielá ránách się zánurzáła, Jego cáłowátá rány: *Quem tractavit manibus, rimavit oculis, libavit osculis*. Z Jánem Arrágońskim Krolem wlepiwly oczy w ukrzyżowanego Zbáwicielá Portret, serdecznym rzekła tonem: O náyukochańszy Zbáwicielu przepuść náyniegodnieyszey, słudze twoiey: Zmiłuy się náyláskáwszy JEZU. Jednym słowem mowić to o Świętey Pámięci **JASNIE WIELMOZNEY WOIEWODZINEY** Sándomirskiej mogę, co o Jnocyusie czwártym Pápieżu czytam: *Aulam ornavit ut aram, non auro, nec culeis, sed moribus aureis*. J nie miałoż tu pretenfyi niebo z tą się odczwąć do duszy Jey wokándą, ktorá, niegdyś dosłyszát Jzáiasz Prorok: *Vestimentum tibi est, esto Princeps noſter*. Mász suknią, nie tylko ná ciele, ktoráś ná dokument w zgárdy światowych marności przyiętá, ále też y ná duszy, przez ták wielkie ćwiczenia w cnotách y gorące się z BOGIEM swoim złączenia, kroluy w nas: *Nulli Cælum funera majora paravit*, ná dokument swoiey ku BOGU pobożności nie kędyindziej śmiertelnym zwłokom swoim obrátá mieysce, tylko ná mieyscu pobożności *In loco Patribus Scholarum Piarum dicato*, áby gdy przestátá światu wysokiemi iásnieć honorámi, tu fundament pobożności swoiey przez Fundatorską, y dobroczynną, záłożywszy łáskę iásniátá przed BOGIEM y niebem. Pámiętáiąc sobie ná sentyment Pliniusza. *Pietatis tituli sunt omnibus honoribus pulchriores*, Práwdziwie o niey prorokowát koronat Jzráelski: *Ascensiones in corde disposuit suo in loco quem posuit*, Gdy gornym umysłem serdecznym affektem BOGU duszę oddátá, ná mieyscu pobożności Ciáło złożytá. Toc z tych wšytkich rácyi nieomylną illacyą wnoszę iż

H

Swietey

Świętey Pámieci JASNIE WIELMOZNEY WOIEWODZINEY Sándomirskiej śmierć nie zstąpiła ále ją życzliwe do siebie zábráły niebá. Więc powtórzam do was Páńsko Zgromadzone záłosne *Auditorium* słowá Zbáwicielowe: *Recedite non est enim mortua*, Odstąpcie nie jest álbowiem umáriá, bo życie wláscie u BOGA życie w wászych pámieciach ktorzy *ad pompam funeris* prezencyi godney swoiey niezáłowáliście, Więc zwiedniałemi usty dziękuję náypriod Tobie JASNIE OSWIECONY MCI XIAŻE PRYMASIE *Primequè Princeps Legate nate* ARCY-BISKUPIE Gnieźniński zá łáskáwą, ná tey ostatniey Dufzy Jey przysługze obecność Twoię, godna Senátorka y ktorego nieprzełamane dla Oyczyzny práce świątobliwe w Kościele Bożym Czyny od nikogo nieuprzedzone chwalebny czynią, przed BOGIEM y światem, y tá wyświádczona pobożność niechay w pozne wieki zákwirá przed BOGIEM záslugą. Przyznáie y to Herbownym Rożom Twoim, że podobnego Polszcze Pásterza, Krolestwu Prymasa, nie záraz Polskie wydadzą, Dziardyny:

Non generant, similes Pestana Rosaria flores.

Nec simili Pharius, messe superbit ager.

Ná znak wdzięczności zá podiętą, fátygę życzyć dáwno zásluzoney *inter Purpureos Ecclesiae Patres Eminencyi*. Dziękuję y Tobie JASNIE OSWIECONY MCI XIAŻE BISKUPIE KRAKOWSKI Tuteyszey Dyecezyi Pásterzu że Dufzę Jey BOGU z Pásterskich Rák Twoich oddáiesz y do owczarni doprowadzasz Boskiey kedy *Unum ovile & unus Pastor*, przez to wyświádczone Dufzy Jey Suffragium. Dufa że iáko świat polski złotym záslug Wielkich Herbownego JUNOSZY, Twego kontentuie się Runem, ták Dufza Świętey Pámieci JASNIE WIELMOZNEY WOIEWODZINEY Sandomirskiej znáydzie przez Twoie Pásterskie ręce ákceptácyą, u BOGA, zá Tę áktowi temu przytomność życzyć długich wiekow z inkrementem Honorow: *Vive Purpureus ad grande Ecclesiae decus*. Przyznáie Herbownemu JUNOSZY Twemu że go nieporównanemi zdobisz tálentámi.

Multas belle Domos, aries hic pulcher adornat.

Non

Non ZAŁUSKANA, pulchrior ille Domo.

Tobie zaś JASNIE WIELMOZNY MCI Pá-
nie JANIE HRABIO z Tęczyná y Czekárzowic
TARŁO WOIEWODO Sándomirski, Ziem Podól-
skich y Woysk Koronnych GENERALE, Kámieniec-
ki, Latyczewski, Sokálski, Jásielki, Medycki STARO-
STO. Fundátorze y Dobrodzieiu nász dziękuie, zá
wszelkie dokumenta áffektow, iák zá życia tak po
śmierci świádczone, y teraz przed BOGIEM wiecznie
o Tobie pámietná, z tym się ogłászaiąc: *Nostris*
non rumpit funus amores, Widziała Cię w życiu swo-
im y doznáwała kochaiącego męża, teraz po śmierci
doznáie y wyznáie wielkiego Duszy swoiey Dobro-
dzieia wielkiej miłości dokument upátrzył Grzegorz
Święty w Mágdalenie Świętey że niedolyć raz ále
kilká rázy Grob Chrystusow náwiedzała, y choć go
iuz Zmártwychwstałego y widziała y wierzyła prze-
cież Grob náwiedzac nieprzestáwała, y dáie rácyą:
Quia vis amoris intentionem multiplicat inquisitionis
Ktoż iáwnie niewidzi w Tobie JASNIE WIELMO-
ZNY WOIEWODO Sándomirski *Vim amoris* prze-
ciwko Świętey Pámieci JASNIE WIELMOZNEY
WOIEWODZINY Sándomirskiey ktory iuz po dru-
gi raz *Pompam funeris struis*, zádných niezáłuiąc sum-
ptow nieprzepuszczaiąc expensom niewyzáłowaná Two-
ię oświádczasz pámieć nie zámerzony áffekt. Wdzię-
czna tego przed BOGIEM Świety Pámieci JASNIE
WIELMOZNA WOIEWODZINÁ Sándomirska, fá-
má Twoię támuie zále: *Sat funeri, sat Lacrymis,*
sat est datum doloribus. Nie tylko iáko żona mę-
żowi, lecz y iáko Wnuká Dziadowi ferdeczne rysu-
ie votum:

Vive Pater longis remeet Tibi cursibus etas.

Et sudent Pili, tempora cana senis.

Dziękuie y wám JASNIE OSWIECONE
XIAZETA Kázimirski y Olsztyński STAROSTOWIE,
kocháni Siostrzeńcy y zegná: *Dilecta valete Flumina,*
zá tę ná Funebrealnym powtornym ákcie swoim po-
wtorną, świádczoną, Prezencyą, przy inkremencie dłu-
goletniego zdrowiá życzy affluencyi niebieskich fawo-
row, y nigdy nieustájących szczęścia sukcesow:

*Continuent superi, pleno concessa Favore,
Gaudia, successusque novos successibus addant.*

Dziękuję y wam JASNE OSWIECONE JASNE WIELMOŻNE, WIELMOŻNE Kolligacye, ktorých czy zobligowaná pámiéć, czyli Chrześciańska sprowadziła pobożność, za godną temu áktowi asystencyą, za pobożne za Duszę swoię westchnienia ná znak wdzięczności przypominá wászym wielkim Urodzeniom Maniliusza słowa: *Nascentes morimur, finisque ab origine pendet.* J ktorým ona zakończyła społobem tego aż po letnych wiekách dopiero wam doczekác życzy, tę pámiéciom wászym zostawiając reflexyą: Jmie się kiedyż tedyż y purpury mol śmiertelny, przyćmioná zostanie pámroka, śmiertelną y náyświetnieysza iałość, żadna w spániałość nie jest tak potężna, ktoraby się zamachom śmiertelnym oprzec mogła. Coż jest álbowiem życie náfsze, pięknie go pod pozorem oko ludzkie kontentującego kwiecica opisał Pòeta:

*Vita quid est hominum viridantis flosculus horti,
Sole oriente oriens, sole cadente cadens.*

Piękná ápparencyja ná kształt kwiátu rozwijać się wonią, człowiekowi przynależących ákcyi káżdego kontentowác, szpetná dysparencyja ledwie nie tegoż dnia z západájącym słońcem kryć się pod ziemię y niszczeć. O błędy ludzkie, o nierozumne życia ludzkiego chęci, y żyć krociuchno y niepewnym bydź káżdego momentu. Łudzi nas przewrotny świat, kiedy iák z wielu kwiátow z lát kikunástu, kilkudziesiat, wiie niby wiánek záfwsze wie dnięjący, ráchujemy ich cieszymy się wielością, nie uwážając że záfwsze z niebepieczestwem, ze to życie náłze ustáwicznie nam upływa, za zdaniem Augustyná Świętego: *Quid quid temporis vivitur, de spatio vivendi demitur & quotidie fit minus minusque quod restat.* W lát náfzych by náywiektzey summie nie inná uchodzić może Artymetyká, tylko przez co momentálną substrákcyą, y mowić niemożna siła lát mamy, bo ktoreśmy mieli niemamy, wiemy tylko siła nie mamy, nie siła mamy, utráciliśmy dziecinny wiek, młodzieński wiek, ustáwicznie nam

lata
gina,

gina, właśnie iako w klepsydrze, ktorá gdy docieka w ten czas godzinę mierzy, tak y my gdy ustąemy w ten czas żyjemy, żyjąc umieramy oto za nami tuż tuż śmierć godzi, y na ieden krok nás nie chce odstąpić, iako doświadczywszy na sobie powiedział Dáwid: *Ego mors uno tantum gradu dividimur.* Já y śmierć iednym się stopniem dziejemy, tak się z nami zpokrewniła że w iednym stopniu z nią iesteśmy. Zgoła ochyńcie się wlyzyscy pátrzący na te śmiertelne ciała mego zwłoki przez pobożną, imáginacyą, w śmiertelnym popiele: *In unius tumba omnium sit sepultura.* Jużem Já dla siebie port zbawienny znalazła niechcę więcej zdoczesnemi mieć społeczności márnościami:

*Inveni portum spes & Fortuna valet,
Nil mihi vobiscum ludite nunc alcos.*

Po dáney reflexyi zegná was wšytkich słowy Zbáwicielowemi odemnie ná kázaniu záłożonemi: *Recedite non est enim mortua.* Odstąpcie nie iestem álbowiem umárta. Wspániały mam grob w żywey Pámieci Męża y Dziáda moiego, w ktorey choć śmiertelnym posypáne popiołem Ciało przecież iak ogień żyje, chociaż fátalnym obálone rázem powstaie iednak w częstej rememorátywie chociaż w okropnych umbrách záciemniáte przecież w reflexyi nieustánney Jálnym wschodzę południem, iakoż nie płonna nádzieia **JASNIE WIELMOZNEY WOIEWODZINEY** Sándomirskiej, bo iezelisz affidował Archaniół Święty Ráfał Tobiasza że iátmużna od śmierci uwalniá, y znáyduie miłosierdzie u **BOGA** y żywot wieczny: *Elemosina à morte liberat, & facit invenire misericordiam & vitam eternam.* Tob: 12. Toć tak wielkie profuzye ná ubogichch, ná Kláštory, ná Msze Święte przy powtornym ákcie solemnym Pogrzebowym, zprowadzenie w tak liczney Káptánow frequencyi żywot wieczny Swietey Pámieci **JASNIE WIELMOZNEY WOIEWODZINEY** Sándomirskiej dáto: Toć dobra illacya *Recedite non est enim mortua,* Odstąpcie nie iest álbowiem umárta. Przytym iednak recessie, káždy z nas uczyn akcess do Boskiej iáskáwości Chrześciańskim
I zcząc

życząc Jey áffektem áby BOGA iák náyprędzey
mogła w wieczney z Świętymi oglądać swia-
tłości, pospolitym Kościoła Świętego Rytmem:
*Requiem aeternam dona Ei Domine, & lux
perpetua luceat Ei cum Sanctis Tuis in
aeternum.* Odpoczynek wieczny dáy
Jey Pánie, á swiátłość wiekuista nie-
chay Jey świeci z Świętymi Two-
iemi ná wieki. AMEN.

